

Elulookirjeldus

Kristel Jakobson

Olen sündinud 1997. aastal Tallinnas. Seal veetsin ka esimesed 19 aastat oma elust: käisin Lasnamäel lasteaias, edaspidi kesklinnas koolis. Kuni kaheksanda klassini õppisin maailma tundma muusika kaudu õppides Tallinna Muusikakoolis viulit. Seitsmendas klassis liitusin Tallinna 21. Kooli õpilasesindusega ning adusin, et huvitun ühiskonnas toimuvast rohkem, kui lihtsalt uudiste lugemise ja aruteludes osalemise kaudu. Mõistsin, et muutuste tarvis tuleb alustada analüüsist enda vahetus ümbruses ning alles hiljem liikuda muutma endast kaugemal ümbritsevat. Sealt sai kõik alguse.

Õpilasesinduse kaudu avastasin, et pealinnas on teisigi organisatsioone lisaks minu koolis olevatele. Gümnaasiumis asusin eest vedama kesklinna koolide õpilasesinduste ühendust G5, mille tööd sain eesistujana koordineerida ligikaudu poolteist aastat. Seal veedetud aeg õpetas mulle vahetult, kui oluline on koostöö erinevate osapoolte vahel. G5 töös kogetu inspireeris mind 2016. aastal Tartu ülikooli astudes liituma Üliõpilaskonna Sihtasutusega. Sealne töögrupp, mis haldas Tartu Tudengiorganisatsioonide Koostöövõrgustikku, oli justkui järgmine samm G5-s toimuvast: 2017. aasta kevadeks oli Võrgustikuga liitunud napilt alla 50 organisatsiooni ning nende omavahelise koostöö koordineerimine pakkus mulle suurt huvi. Sain tuttavaks lähemalt Tartu tudengite maastikul toimuvaga. Huvi organisatsioonidevahelise koostöö vastu ei raugenud siis ega ole raugenud tänagi.

Oma ülikooli õpingute teise aasta otsustasin siiski vaadata ka mõne konkreetse tudengiorganisatsiooni sisemusse: liitusin TÜ Majandusklubiga, kus korraldasin üritusi ja väljasõite ning õppisin tundma erialaorganisatsiooni toimimist. Sealt sain kogemuse väiksema organisatsiooni toimimise ja elushoidmise ideedest. Sealt liikusid mõtted ka oma enda eriala - riigiteaduste - arendamisele just tudengiorganisatsioonide mõttes. Vaid aasta ja poolega olin saanud küllaldaselt häid mõtteid ning näinud, kuidas erinevaid organisatsioone ehitatakse, aidatakse ning kuidas edukalt tudengiorganisatsioonides tööd korraldatakse. Nii et 2018. aasta talvel oli üks Riigiteaduste Seltsi Asutava Kogu liikmetest - sündis uus tudengiorganisatsioon Riigiteaduste Selts. 2018. aasta kevadsemestril valiti mind ka vastloodud Seltsi aseesimeheks. Just sealt saadud organisatsiooni ja strateegialoome kogemus on senini minu jaoks hindamatu.

2018. aasta sügissemestriks olin natuke lähemalt asunud juba tutvuma ka Tartu Ülikooli üliõpilasesindusega: kui 2018. aasta kevadel otsis Tartu Ülikooli Rahvusülikooli 99. aastapäeva ball projektijuhti, leidsin, et soovin end panna proovile ka suuremate ürituste korraldamisel kui vaid konverentsid ja väljasõidud, nii et asusin juhtima antud ürituse korraldusmeeskonda. Peatselt aga avastasin end huvitumas üliõpilasesinduse temadest rohkem kui ainult balli korraldamine, nii et sügisel 2018 valis Tartu Ülikooli üliõpilasesindus mind üliõpilaskonna aseesimeheks. Aseesimehena olen peamiselt

täitnud nii välissuhtlusega seonduvaid ülesandeid kuid ka korraldanud üritusi ja mõtestanud organisatsiooni (üliõpilasesinduse) sisekultuuri liikmete endiga.

Nüüdseks olen Tartu Ülikooli üliõpilasesinduses olnud aasta, kuid tunnen, et soovin oma teadmused ja kogemusi rakendada ka üleriiklikul tasandil. Mõistan erinevate üliõpilasesinduste toimimist ning nende erinevaid lähenemisi oma tegutsemistele. Leian, et teineteiselt on esindustel palju õppida ning koostöö põhimõtte rakendamine on just see, mis mind ka EÜLi suunda vaatama on kannustanud.

Olen kindel, et minu eelnev kogemus on hea alguspunkt Eesti Üliõpilaskondade Liidu asejuhiks kandideerimisele ning seal edukale töötamisele.